

Sygn. akt **V Pa 12/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.

w składzie następującym: SSO Ewa Sławińska- Klamann

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. M.**

przeciwko (...) **Spółka z o.o. Spółce Komandytowej w C.**

o **wynagrodzenie i ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy oraz zobowiązanie do wydania świadectwa pracy**

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy w C. z dnia 13 listopada 2012 roku, sygn. akt IV P 114/12

1. Oddala apelację
2. Zasądza od pozwanego (...) Spółka z o.o. Spółki Komandytowej w C. na rzecz powoda M. M. kwotę 225 (słownie: dwieście dwadzieścia pięć) zł tytułem kosztów procesu

UZASADNIENIE

Rozpatrując złożoną przez pozwaną apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Człuchowie IV Wydziału Pracy z dnia 13 listopada 2012 r. (sygn. akt IV P 114/12) oraz mając na uwadze treść art. 505¹³ k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ nie podważyła skutecznie ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego w Człuchowie.

W postępowaniu uproszczonym apelacja może być oparta wyłącznie na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie albo rażącego naruszenia istotnych przepisów postępowania, jeżeli uchybienia te mogły mieć wpływ na wynik sprawy (art. 505⁹ k.p.c.)

W niniejszej sprawie apelujący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia, polegających na błędnych założeniach, iż: pozwana nie doręczyła powodowi świadectwa pracy, pozwana zobowiązana jest do wypłaty powodowi wynagrodzenia w sposób inny niż do rąk własnych, pozwana uchyliła się od spełnienia świadczenia polegającego na wypłacie wynagrodzenia za prace oraz, że pozwana spełniała świadczenie w części przed datą wydania orzeczenia. Pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi również nieważność postępowania poprzez brak możliwości obrony jej praw.

W konkluzji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie, zaś dokonana przez niego ocena zgromadzonego materiału dowodowego przeprowadzona została z należyтым uwzględnieniem zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c. i jako taka nie nasuwa jakichkolwiek zastrzeżeń czy wątpliwości.

W pierwszej kolejności należało rozpoznać zarzut pozwanej dotyczący nieważności postępowania.

Zgodnie z treścią art. 379 § 1 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi, jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej, organu powołanego do jej reprezentowania lub przedstawiciela ustawowego, albo gdy pełnomocnik strony nie był należyście umocowany oraz zgodnie z § 5 art. 379 k.p.c. jeżeli strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw.

Na mocy art. 3¹ § 1 k.p. za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba.

Stosownie do treści art. 117 kodeksu spółek handlowych spółkę reprezentują komplementariusze, których z mocy umowy spółki albo prawomocnego orzeczenia sądu nie pozbawiono prawa reprezentowania spółki. Jak wynika z informacji z KRS uprawnionymi do reprezentowania pozwanej spółki są wspólnicy, zaś jako sposób reprezentacji wskazano zarząd Spółki (...) z ograniczoną odpowiedzialnością.

Pozwany ustanowił prokurenta- M. O..

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zważył, iż w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzi nieważność postępowania, gdyż prokurent pozwanej mógł i skutecznie podejmował czynności sądowe do których jest umocowany.

Nie budzi wątpliwości Sądu II-ej instancji, że prokurent pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w C.M. O. jest umocowana do podejmowania czynności sądowych za pozwaną spółkę. Prokurent również skutecznie wypowiedziała powodowi umowę o pracę.

Prokura jest szczególnego rodzaju pełnomocnictwem udzielanym przez przedsiębiorcę podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców. Obejmuje ono umocowanie do czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, stąd może być określone jako "pełnomocnictwo handlowe". Ustanowienie prokury wymaga zgody wszystkich komplementariuszy, natomiast udzielenie prokury odbywa się zgodnie z zasadami reprezentacji spółki.

Udzielenie pełnomocnictwa lub prokury decyduje o zakresie czynności, których dokonać może komandytariusz. Pełnomocnictwo może być **ogólne** - do dokonywania czynności nieprzekraczających zwykłego zarządu, pełnomocnictwo **rodzajowe** - do dokonywania określonego w umocowaniu rodzaju czynności, oraz pełnomocnictwo **szczególne** - do dokonania poszczególnej czynności (por. art. 98 KC). Z kolei **zakres prokury** jest szerszy, obejmuje wszelkie czynności sądowe i pozasądowe związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa (art. 109¹ § 1 KC). Jedynie do zbycia przedsiębiorstwa, do dokonania czynności, na podstawie której następuje oddanie go do czasowego korzystania, oraz do zbycia i obciążania nieruchomości wymagane jest dla prokurenta szczególne umocowanie (art. 109³ KC). Jeżeli zatem komandytariuszowi udzielona zostanie prokura, będzie on miał prawo reprezentowania spółki komandytowej w praktycznie wszystkich czynnościach sądowych i pozasądowych, poza wyjątkiem określonym w art. 109³ KC. Umocowanie może przewidywać, że prokurent może dokonywać czynności samodzielnie (prokura samoistna) albo łącznie z innym prokurentem lub komplementariuszem (w ten sposób można zapobiec sytuacjom działania z przekroczeniem zakresu umocowania). Zarówno prokury, jak i pełnomocnictwa udzielają komplementariusze. Jeżeli umowa spółki nie przewiduje reprezentacji łącznej, **udzielenia** prokury (pełnomocnictwa) może dokonać samodzielnie komplementariusz mający prawo reprezentowania spółki. Jeżeli w spółce ustanowiono prokurę, należy imię i nazwisko prokurenta oraz sposób reprezentacji zgłosić do sądu rejestrowego oraz złożyć uwierzytelniony wzór podpisu prokurenta.

Zgodnie z przedłożonym przez pozwaną spółkę odpisem KRS (stan na dzień 14.11.2012 r.) O. M. jest wpisana w rejestrze jako jednoosobowy prokurent działający w imieniu spółki. Zatem skutecznie może reprezentować pozwaną spółkę w niniejszym procesie oraz wypowiadać umowy o pracę pracownikom zatrudnionym w spółce.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja pozwanej jest niezasadna, gdyż zgodnie z treścią art. 80 k.p. powodowi przysługiwało wynagrodzenie za wykonana pracę, natomiast pracodawca miał obowiązek dokonać wypłaty wynagrodzenia w stałym i ustalonym z góry terminie zgodnie z dyspozycją art. 85 § 1 k.p. czego nie uczynił.

Nadto zgodnie z art. 86 § 1 k.p. pracodawca był obowiązany wypłacać wynagrodzenie w miejscu, terminie i czasie określonym w regulaminie pracy lub w innych przepisach prawa pracy. Obowiązek wypłacenia wynagrodzenia mógł być spełniony w inny sposób niż do rąk pracownika, jeżeli tak stanowi układ zbiorowy pracy lub pracownik uprzednio wyraził na to zgodę na piśmie (§ 3).

Natomiast zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra pracy i polityki socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie z zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych (Dz. U z 1996 r. Nr 62, poz. 286 ze zm.) pracodawca ma obowiązek zakładania i prowadzenia imiennych kart (list) wypłacanego wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń związanych z pracą. Dlatego też to na pracodawcy spoczywa ciężar wykazania, iż wypłacił pracownikowi wynagrodzenie (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2007-11-20, II PK 81/07, publ: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2009, Nr 1-2, poz. 5, str. 18). Apelująca spółka nie wykazała skutecznie, że dokonała wypłaty zaległego wynagrodzenia za pracę i urlop. Nie przedstawiła bowiem podpisanej przez powoda listy, ani dowodu przelewu bankowego czy przekazania pocztowego.

Stosownie do przepisu art. 97 § 1 k.p. w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. Wydanie świadectwa pracy nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się pracownika z pracodawcą.

Pozwana spółka miała więc obowiązek wydać powodowi świadectwo pracy niezwłocznie po ustaniu między stronami stosunku pracy z dniem 30 listopada 2012 r. czego nie uczyniła.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenia powoda były zasadne. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanej spółki, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Sąd II-ej instancji orzekł również o kosztach procesu-zasądzając od pozwanej A (...) Sp. z o.o. Spółki komandytowej w C. na rzecz powoda M. M. kwotę 225 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego na podstawie art. 108 k.p.c., art.98 k.p.c., 99 k.p.c. i § 12 ust 1 pkt. 2 rozporządzenia z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002, Nr 163, poz. 1349 ze zm.).